

Slávnosť Krista Kráľa (cyklus C)

Rozjímanie na slávnosť Krista Kráľa. Navrhované témy sú: Ježiš je Kráľ vesmíru a každého z nás; zdanlivá slabosť Kristovho kráľovstva; služba je skutočná moc.

PRIŠIEL KONIEC liturgického roka so slávnosťou Krista Kráľa. Tieto týždne, v ktorých nám Cirkev navrhla uvažovať o konečných pravdách, nás vedú k istote: Ježiš Kristus je Pánom univerzálnych dejín a zároveň aj každých osobných dejín. „Jeho vláda je večná a nepominie sa a jeho kráľovstvo nebude mať konca“ (Dn 7, 14). Nič, čo sa deje, neunikne jeho

poznaniu. Žiadna z našich starostí či túžob sa nestratí, pretože On všetko riadi.

Regnare Christum volumus si blahoslavený Alvaro del Portillo zvolil za svoje biskupské heslo: Chceme, aby Kristus kraľoval. Je to jedna zo strelných modlitieb, ktoré svätý Josemaría opakoval od mladosti. „Kristus musí kraľovať predovšetkým v našej duši. Ako by sme mu však odpovedali, keby sa opýtal: *A ako mi ty dovoľuješ v sebe kraľovať?* Ja by som mu odpovedal, že na to, aby vo mne mohol kraľovať, potrebujem jeho hojnú milosť. Jedine tak sa môže každý úder môjho srdca, každý nádych, aj ten najobyčajnejší pohľad, aj to najbežnejšie slovo či najzákladnejší pocit zmeniť na hosana môjmu Kristovi Kráľovi“[1].

„Ježiš nás dnes žiada, aby sme mu dovolili stať sa naším kráľom. Kráľom, ktorý nás svojím slovom,

príkladom a životom obetovaným na kríži zachránil pred smrťou. Tento kráľ nám ukazuje cestu k stratenému človeku, dáva nové svetlo našej existencii poznačenej pochybnosťami, strachom a každodennými skúškami. Nesmieme však zabúdať, že Ježišovo kráľovstvo nie je z tohto sveta. On dá nášmu životu, ktorý je niekedy ťažko skúšaný aj našimi chybami a hriechmi, nový zmysel len pod podmienkou, že sa nebudeme riadiť logikou sveta a jeho *kráľov*“[2].

V PROCESE, ktorý viedol k ukrižovaniu, nám evanjelium umožňuje vidieť, ako Pilátovo prekvapenie rastie počas rozhovoru s Kristom. Nielenže obvinený prejavoval dôstojnosť, s akou sa nikdy predtým nestretol, ale Ježiš svojimi nežnými slovami plnými

miernosti prenikol až do hĺbky jeho duše. Jas pravdy oslňuje žalobcu, ktorý nedokáže jasne vidieť, aké stanovisko má zaujať. Kristus sám je pravda a pred jeho pohľadom žiadne srdce nezostáva rovnaké ako predtým.

Kontrast v tejto scéne je výrečný: na jednej strane moc Rímskej ríše, ktorá ovláda prakticky celý známy svet. Na druhej strane skutočný Pán vesmíru so zdanlivou nemožnosťou brániť sa. Tie ruky, ktoré robili zázraky, ako napríklad dávali slepým zrak alebo kriesili mŕtvych, ktoré hladili chorých a utešovali slzy trpiacich, sa teraz zdajú byť spútané. Mohli vládnuť nad légiami anjelov, premenili chlieb a víno na vlastné telo a krv, ale teraz zostávajú spútané.

Je to tajomstvo, ktoré nás osvecuje: Kristus sa nebráni. Jeho kráľovstvo je panovaním toho, kto sa vzdáva sám

seba, a len tak sa začína spása. Ježiš „chce až do konca plniť Otcovu vôľu a nastoliť svoje kráľovstvo nie so zbraňami a násilím, ale so zdanlivou slabosťou životodarnej lásky. Božie kráľovstvo je kráľovstvo úplne odlišné od tých pozemských“[3]. Práve táto ‚zdanlivá slabosť‘ dobýva slobodu duší. Je to Pánova krehkosť, ktorá vlieva život do sveta a do ľudí, ktorá vie vyťažiť dobro zo zla, ktorá vlieva milosť bez toho, aby sa vnucovala.

KAŽDÝ KREŠŤAN je povolaný byť Kristom prechádzajúcim medzi ľuďmi. Pohľad na Pánove zviazané ruky nás nabáda, aby sme sa darovali tak ako On. Jeho príklad nás vedie k bezpodmienečnej láske. Ten, kto sa dáva, skladá svoje zbrane, zrieka sa brániť sa. Takto sa učíme počúvať bez toho, aby sme sa

vnucovali, oceňovať dobro v každom človeku, ponúkať svoj čas a radosť, ktorú máme v sebe, bez toho, aby sme za to niečo očakávali.

V tomto Kristovom kraľovaní pred Pilátom zisťujeme, že nemá zmysel predstierať, že máme pravdu alebo že chceme dosiahnuť svoje; aj dobro, ktoré konáme, stráca na váhe, ak nás nepohne úprimná túžba slúžiť, ako Krista v jeho utrpení. „Služba — ako rád mám to slovo!“ povedal svätý Josemaría. „Slúžiť môjmu Kráľovi a kvôli nemu všetkým tým, ktorí boli vykúpení jeho krvou. Keby sme tak my kresťania vedeli slúžiť! Zverme Pánovi naše odhodlanie naučiť sa plniť túto úlohu služby, lebo len službou budeme môcť spoznať a milovať Krista, dávať ho poznať aj iným a dosiahnuť, aby ho aj iní milovali“[4].

Archanjel Gabriel predpovedal Márii, že jej Syn bude kraľovať naveky. Ona

uverila skôr, ako ho dala svetú.
Neskôr, nie však bez rozpakov,
pochozí, aké je Ježišovo kráľovstvo.
Prosíme našu Matku, aby sme stále
hlbšie chápali a prežívali ten nežný
spôsob, akým kraluje jej Syn.

[1] Svätý Josemaría, *Íst s Kristom*,
bod 181.

[2] František, *Anjel Pána*, 25-XI-2018.

[3] Benedikt XVI, *Homília*, 25-XI-2012.

[4] Svätý Josemaría, *Íst s Kristom*,
bod 182.
